

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. június hó 22. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az adócsalás büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2015. december hó 11. napján nyilvánosan kihirdetett **3.B.304/2014/44.** számú ítéletét **helybenhagyja.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] miatt 4 év börtönre, 4 év közügyektől és 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte, 71.433.000,- forintra vagyonelkobzást rendelt el.

Rendelkezett a feltételes szabadságról, a bűnjelekről, kötelezte a vádlottat 323.372,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében, a védő másodlagosan enyhítés, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezést akként módosította, hogy megalapozatlanság miatt elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, mely indítványhoz a vádlott is csatlakozott. Másodlagos indítványát a védő fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

A védő a fellebbezési eljárásban a tárgyalás kitűzését és bizonyítás elrendelését indítványozta, a levonandó áfa körében indítványozta bizonyítás lefolytatását.

- o -

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, melynek során a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta.

A védő azon hivatkozása, hogy a vádlott gyanúsítottai vallomása, illetőleg a tanúként tett vallomásai bizonyítékként nem vehetők figyelembe - kötelező védelem mellett a védő távollétében történő kihallgatás, illetve a relatív mentességi jogra történt figyelmeztetés elmaradása miatt - nem alapos.

Az iratok tanúsága szerint a vádlottat, mint tanút 2012. június 4. és 2012. szeptember 26. napján történt kihallgatásakor a Be. 82. § (1) bekezdés b) pontjában írt relatív mentességi jogára is kioktatták, melynek megtörténtét a vádlott aláírásával is elismerte (nyomozati iratok II. kötet 698. oldal, 701-702. oldal).

Egyik esetben konkrétan nem nyilatkozott arra, hogy él-e a mentességi jogával, míg a folytatólagos kihallgatásakor kifejezetten nyilatkozott arról, hogy a mentességi jogára történt figyelmeztetést tudomásul vette és ezt követően tett vallomást.

A 2013. június 10.-i gyanúsítottkénti kihallgatásával kapcsolatban az iratokból megállapítható (nyomozati iratok II. kötet 856. oldal), hogy a vádlott akként nyilatkozott, hogy védőt kíván meghatalmazni, amelyről a meghatalmazást három munkanapon belül csatolja. E nyilatkozatára figyelemmel e napon védő nélküli meghallgatására a törvénynek megfelelően sor kerülhetett. Ezt követően, mivel három napon belül a vádlott védőt nem hatalmazott meg, a nyomozó hatóság 2013. június 12. napján részére védőt rendelt ki.

A fentiekre figyelemmel tehát nem sértett eljárási szabályt a nyomozó hatóság, így ezen vallomások a bírósági eljárásban törvényes bizonyítékként felhasználhatók voltak.

- o -

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével helytállóan állapította meg, hogy az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** tevékenysége körében a vádlott sertés felvásárlással foglalkozott 2010. év elejéig, melyet tanúvallomásában is elismert. Ezen felül elismerte azt is, hogy az 1. sz. tanú ügyvezetése idején is a céget ténylegesen saját maga irányította.

A bizonyítékok mérlegelésével az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a tényleges gazdasági tevékenységet azután is a vádlott folytatta, hogy az ügyvezető a 2. sz. tanú lett (2010. június 28.), hiszen az ezen időszakra eső sertések megvásárlásáról kiállított felvásárlási jegyek a kft. nevében kerültek kiállításra és azokat a vádlott írta alá.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból továbbá helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott magánszemélyektől áfa fizetés nélkül vásárolt fel sertéseket felvásárlási jegyen, majd azokat a **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek áfával növelt áron értékesítette. A vádlott ezzel összefüggésben azt is elismerte, hogy az értékesítések után a bevétel a kft. számlájára befolyt.

A vádlott 2008. évben valótlan tartalmú áfa bevallást tett, valamint 2009. és 2010. évben áfa bevallást egyáltalán nem nyújtott be. Ezzel a költségvetésnek összesen 71.433.000,- forint vagyoni hátrányt okozott.

A vádlott az eljárás során azt kifogásolta, hogy a gazdasági tevékenysége során költségei is merültek fel, melyet a büntetőeljárás során nem vettek figyelembe.

Ezzel összefüggésben utal arra az ítéletálba, hogy abban az esetben, ha a vádlott a sertéseket áfával növelt áron szerezte volna be, akkor ezt az áfa összeget levonásba helyezhette volna.

(Ilyen vásárlások képezték az eljárás tárgyát a védő által hivatkozott Egri Törvényszék előtt folyamatban B.510/2011. számú ügyben.)

Jelen ügyben azonban a vádlott áfa nélkül vásárolta fel a magántermelőktől a sertést. Ezt követően már az értékesítés áfával történt. Ebből következően nincs a kft. oldalán levonható áfa. A **[2. sz. gazdasági társaság megnevezése]** által fizetett vételár tartalmazta az áfát, mely a kft. számlájára befolyt, azaz a vádlott azt megkapta. Ennek ellenére a vádlott áfa befizetési kötelezettségének nem tett eleget.

Az, hogy a sertések ellenértékét a termelőknek meg kellett fizetni, és ehhez tőkére volt szüksége, ez költségként merült fel. De ez a tétel csak a társasági adó szempontjából bír jelentőséggel, hiszen azt a nyereség után kell fizetni, a nyereséget pedig a bevételek és a költségek különbözeteként lehet megállapítani. A társasági adó vonatkozásában is lehet adóhiány a vádlott vállalkozásával kapcsolatosan, azonban ezen adónem vonatkozásában az ügyészség nem emelt vádat, így az nem képezi a jelen eljárás tárgyát.

Az áfa szempontjából nincs olyan bizonylat és a vádlott sem tett olyan vallomást, hogy jogosult lett volna áfa levonására. A 2009-2010. évre vonatkozóan pedig, ahol egyáltalán nem tett a vádlott áfa adóbevallást és nincs semmilyen azt megalapozó bizonylat, magától értetődő, hogy szóba sem jöhet áfa beszámítás.

Ami az áfa esetében egyedül figyelembe vehető, az a kompenzációs felár, amit a könyvszakértő minden esetben az áfa összegéből levont, és így állapította meg, hogy mennyi lett volna az áfa fizetési kötelezettség, ami a vádlottat terhelte.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság tényállása hiánytalan és megalapozott. Az részben a vádlott saját vallomásán alapult, melyet az egyéb bizonyítékok is alátámasztottak.

Így sem a bizonyítás kiegészítésére, sem pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

A vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezések pedig az ítéletálla álláspontja szerint a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak, melyek a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a minősítés során az 1978. évi IV. törvényt helyesen tüntette fel, emellett a Btk. megjelölése szükségtelen és téves, hiszen a Btk. a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályban levő törvényt a vádlottal szemben, hiszen a cselekmény büntetési tétele az elbíráláskori törvény esetében - az üzletszerű elkövetésre figyelemmel - magasabb, és a középérték is súlyosabb.

A bűnösségi körülmények körében helyesen értékelte a vádlott javára a jelentős időmúlást, az nyomatékos enyhítő körülmény - hiszen már az első tárgyalás időpontjában 4 év eltelt a

bűncselekmény befejezése óta - azzal, hogy ahhoz kis mértékben a vádlott magatartása is hozzájárult.

A vádlott által elkövetett cselekményt a törvény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, az irányadó középérték 5 év. Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket figyelembe véve tért el a középértéktől a vádlott javára. A 4 év szabadságvesztés további enyhítésére az ítélőtábla nem látott lehetőséget, főleg nem olyan mértékű enyhítésre - törvényi minimum, azaz 2 év - amely lehetővé tenné a szabadságvesztés próbaidejére történő felfüggesztését.

Helyes a vádlott által elkövetett cselekmény jellegére a közügyektől eltiltás alkalmazása, annak tartama arányos.

A vádlott a cselekmény egy részét - 2008. január 7. - 2008. december 29. - ténylegesen ügyvezetőként a foglalkozása felhasználásával követte el. Így helyes a foglalkozástól eltiltás alkalmazása, annak tartama is arányos.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelt el a vádlott vonatkozásában a bűncselekmény elkövetéséből szerzett vagyonra vagyonekobzást, hiszen a bevétele a vádlott vallomása szerint a kft. számlájára befolyt, az áfát a vádlottnak kellett volna ebből megfizetni, erre azonban nem került sor.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései, így a feltételes szabadságra vonatkozó, a bűnjelekről rendelkező és a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét, annak mindenben helyes indokai alapján, a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2016. június hó 22.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.69/2016/7. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 3.B.304/2014/44. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. június 22.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke